

працюють із ВПО або на інших роботах. Враховуючи, що замовлення екскурсій відбувається переважно на вихідні дні, то на туризмі зараз заробити вони поки що не можуть» [2].

Таким чином, вплив війни з росією на туристичний бізнес у Закарпатській області України не можна недооцінювати. Незважаючи на природну красу та туристичний потенціал регіону, конфлікт на сході країни поставив перед туристичною галуззю низку серйозних викликів. Війна суттєво вплинула на безпеку в регіоні. Довелося ввести обмеження та додаткові заходи безпеки, що обмежило потік туристів із Закарпатської області, особливо зі східних регіонів країни. Як наслідок, кількість туристів зменшилася, а доходи готелів, ресторанів та інших гравців галузі знизилися. Війна також призвела до зміни іміджу регіону. Замість того, щоб покращити свій імідж як рекреаційної дестинації, Закарпаття стало сприйматися як місце невизначеності та потенційно загрозове в певних аспектах. Це також вплинуло на іноземних туристів, які обрали інші місця для відпочинку. Однак складні часи також вимагають адаптації та нових стратегій. Закарпатська область може зосередитися на привабливих альтернативах, таких як активний відпочинок, екотуризм та гастрономічні фестивалі. Важливо також розвивати внутрішній туризм і привертати увагу місцевого населення до природних і культурних цінностей.

Список використаних джерел

1. Роман Тищенко-Ламанський. «Крапля в морі». Чи вдалося зберегти туризм у Львові попри війну. URL: <http://surl.li/navwj>
2. Наталя Петервари. Комбуча, сакури та забіг у коноплі: що у воєнний час пропонує туристичне Закарпаття. URL: <http://surl.li/navwr>

Пілка Микола,
здобувач, 193 Геодезія та землеустрій
Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу

ОРГАНІЗАЦІЯ РЕКРЕАЦІЙНОЇ ЗОНИ ВІДПОЧИНКУ НА ТЕРИТОРІЇ ІВАНО-ФРАНКІВСЬКОЇ ОТГ З ВИКОРИСТАННЯМ ВОДОЙМ

Туризм є розвинутою та однією з найдинамічніших галузей світової економіки. Необхідно зауважити, що туризм це загальне поняття для всіх форм тимчасового виїзду людей з місця постійного проживання в оздоровчих цілях, для задоволення пізнавальних інтересів у вільний час. Туризм є одним з пріоритетних напрямків розвитку країни. Це визначає державну увагу та проведення стимулюючої державної політики. В цілому в Україні на внутрішній туризм припадає 48 %, а 40 % – на виїзний туризм і тільки 12 % на в'їзний [1, с. 45].

Враховуючи значний потенціал туристичної галузі необхідно приділяти увагу для розширення та розвитку саме в'їзного туризму, що вимагає впровадження ряду заходів по збільшенню якості послуг, які надаються, та їхній диференціації, особливо що стосується відпочинку на водоймах не у літній сезон, що є вкрай популярним на сьогоднішній день.

Туристична галузь є одним з пріоритетних напрямків розвитку держави. Про це свідчать динамічність, висока прибутковість, великий позитивний соціально-економічний та культурний вплив туризму на розвиток країн. Іноземний досвід свідчить про велику вигоду від в'їзного туризму, тому кожна держава вдається до багатьох заходів та розробляє туристичну політику. Частка в'їзного туризму у світовому валовому національному продукті складає практично 10 %, а також 15 % світових інвестицій. В'їзний туризм тісно пов'язаний із прямими іноземними інвестиціями в економіку країни. Крім того, завдяки туризму та відповідному фінансуванню даної галузі стрімко розвивається інфраструктура (наприклад транспортна), що в майбутньому дасть змогу економічно зрости та розвинути і іншим галузям відповідного регіону [2, с. 74].

Сьогодні туризм – це сфера соціально-економічного комплексу, яка в багатьох країнах перетворилась на високо розвинуту індустрію. В системі туризму тісно переплетені інтереси

економіки і культури, безпеки і міжнародних відносин, екології і зайнятості населення, готельного і ресторанного бізнесу, транспортних організацій. Туристичні послуги зокрема у рамках готельного обслуговування, віднесені до соціально-культурних послуг і будуються на принципах сучасної гостинності та якісного надання послуг. Тому серед проблем, які постають перед туристичною системою, найбільш важливою є проблема обслуговування туристів. Розвиток внутрішнього та в'їзного туризму в Україні стримують їх відносно висока вартість, відсутність або нерозвиненість туристичної інфраструктури та інформаційного забезпечення населення, а також недостатньо повне освоєння туристичних ресурсів України. Ще одним із найважливіших факторів є вплив туристичної діяльності на навколишнє середовище, який може бути безпосереднім, опосередкованим, позитивним і негативним. Туризм не може розвиватися без взаємодії з навколишнім середовищем, але, управляючи цим розвитком, можна зменшити негативний вплив збільшити позитивний. Позитивним є охорона й реставрація пам'яток природи, історії, культури, створення національних парків та заповідників, збереження лісів, захист рослинного і тваринного світу [3, с. 117].

Останніми роками значної популярності і відповідно підвищеного попиту на ринку туристичних послуг зазнають відпочинкові комплекси, які мають на власній території водойми різних габаритів та певного набору функціоналу. У зв'язку з періодичними висновками санітарно-епідеміологічних станцій про виявлення забруднюючих та шкідливих для здоров'я людей речовин, виникає абсолютно обґрунтований запит від суспільства, щодо необхідності відпочинкових рекреаційних зон з безпечними умовами та водоймами. Безумовно, такий запит та підвищений попит спостерігається в основному в літній період.

Наприклад, в центральній частині міста Івано-Франківськ поблизу парку імені Тараса Шевченка знаходиться міське озеро та велика рекреаційна зона відпочинку. Тут місцевим мешканцям та гостям міста можна гуляти, кататися на катамаранах та інших водних транспортних засобах, а також засмагати, проте купатися не рекомендовано. Попри невідповідність діючим нормативним документам щодо чистоти води, також виникають питання щодо безпечних спусків у воду та забрудненості дна гілками, кущами та іншими предметами. Аналогічна ситуація спостерігається і на інших водоймах, які є у розпорядженні ОТГ.

Над задоволенням потреб попиту в даній ситуації працюють приватні відпочинкові комплекси. Враховуючи, що кількість населення міста сягає понад 200 тисяч осіб, в наявності на сьогоднішній день є тільки три відпочинково-рекреаційні зони. Надання послуг в цих закладах є досить подібним, це ресторанно-готельний комплекс, різного типу та величини фуд-корти, дитячі зони з аніматорами, спортивні майданчики, зони для самостійного приготування їжі на вогні, проте основним є все ж таки плавальний басейн. Завдяки не великій кількості такого типу закладів при відповідних погодних умовах кількість бажаючих відвідувачів значно перевищує можливості комплексів у зв'язку з обмеженими можливостями по місткості відпочиваючих. Внаслідок такої ситуації втрачається якість обслуговування, а перебування на території закладів отримує безліч негативних відгуків.

Тому вкрай важливим є розвиток туризму прикарпатського регіону в напрямку очищення та захисту наявних водойм від забруднення, відповідного облаштування відпочинково-рекреаційних зон, які внаслідок значної території за площею зможуть одночасно приймати велику кількість гостей. Безумовно це можливо тільки після передачі відповідної зони на баланс приватного інвестора, що є неможливим без пакету відповідних державних гарантій захисту інвестицій.

Реальним прикладом успішного інвестиційного проекту аналогічно типу є зона відпочинку «Бумеранг» на еко-курорті «Дийда» в Закарпатській області. Пляж знаходиться на березі піщаного природного озера (площа водойми 54,6 га) з однієї сторони, а з іншого боку створено сектори для відпочинку наметового типу. В даному комплексі присутні: водні гірки, два дитячих басейни, дитячі атракціони, катамарани, водяні кулі. Також на території пляжу є майданчик для волейболу та міні-футболу, чотири окремих басейни, також на території є ресторани та магазини.

Саме такого масштабного інвестиційного проекту вкрай бракує Івано-Франківській ОТГ. Враховуючи наявність озер та річкових заплавл, ситуацію можна вирішити завдяки державній політиці у сфері туризму та відповідних заходах представників місцевого самоврядування, щодо залучення інвесторів у регіон.

Список використаних джерел:

1. Мацука В.М. Сучасні тенденції та перспективи розвитку туризму в Україні. *Вісник Маріупольського державного університету*. 2011. № 1. С. 43-49.
2. Гугул О. Я., Оливко О. Я. Роль в'їзного туризму в Україні та методи його стимулювання. *Видавництво УжНУ Говерла. Міжнародні економічні відносини та світове господарство*. 2018. 22 (1). С. 73-78.
3. Давидова О. Ю., Проблеми розвитку підприємств туризму в Україні. *Вісник економіки транспорту і промисловості*. 2014. №48. С. 114-120.

Савицька Ксенія,
старший викладач кафедри географії
Дніпровський національний університет ім. Олеся Гончара

ГРЕЦІЯ НА МІЖНАРОДНОМУ РИНКУ ТУРИСТИЧНИХ ПОСЛУГ

Греція – це економічно розвинена країна, сфера туризму займає важливе місце у її економіці. Сукупність природних факторів, історичного минулого, традицій та культури роблять Грецію однією з найбільш сприятливих країн для розвитку туризму та одним з найбільш популярних туристичних напрямків у всьому світі. Для оцінки розвитку туризму в Греції та її місця на туристичному ринку світу проаналізуємо такі показники, як обсяг міжнародних туристичних прибуттів, надходження від міжнародного туризму, внесок туризму в ВВП країни та частку туризму в експорті Греції.

Туризм є найважливішою галуззю національної економіки Греції. Загальновідомі економічні проблеми, які зазнає країна. Незважаючи на це, турпотік до Греції щороку продовжував зростати (до настання пандемії COVID-19). До 2019 року кількість міжнародних туристичних прибуттів до Греції постійно зростала і в 2019 році становила більше 30 млн. туристів, а Греція входила в ТОП-10 найпопулярніших туристичних напрямків Європи, в 2020 році кількість туристів впала більше ніж в 4 рази і становила лише 7 млн. туристів, але вже в 2022 році ситуація поступово відновилася і Грецію відвідало більше 27 млн. туристів (рис. 1), і зберегла місце в першій десятці серед найпопулярніших туристичних напрямків Європи. Серед країн світу входить до ТОП-15 [2].

Кількість туристів, які відвідали Грецію пропорційна і кількості надходжень до бюджету країни від міжнародного туризму, який в 2019 р. сягнув позначки в 20 млрд. дол. США, але в 2020 році через пандемію COVID-19, як і кількість міжнародних туристів знизився в 4 рази і становив 4,9 млрд. дол. США, але до 2022 року практично повністю відновився і становить 18,6 млрд. дол. США. За цим показником Греція також входить до першої десятки країн Європи, які отримують найбільші надходження від міжнародного туризму. Але в більшості Греція популярна саме на європейському туристичному ринку.

На 2019 рік до 90 % міжнародних туристів Греції були з країн Європи, 5,8 % – з країн Американського туристичного регіону, ще 3,8 % – з країн Східної Азії та Океанії, але в 2021 році частка країн Європи становила вже 94 % [2].

До першої десятки країн, громадяни яких відвідували Греції в 2018 році, належить 9 країн Європи, серед неєвропейських країн лише США. І серед цих країн Європи 4 є країнами-сусідами Греції. Найбільше туристів відвідало Греції з Болгарії (більше 3 млн. осіб) та Великої Британії (практично 3 млн. осіб). Кількість туристів з інших країн, представлених в даному рейтингу становить від 1 до 1,6 млн. осіб [2]. Тобто аналізуючи турпотік міжнародних туристів